

Starševska odgovornost

Starševska odgovornost pomeni vse pravice in obveznosti staršev do otroka in njegovega premoženja. Čeprav države članice ta pojem različno opredeljujejo, običajno zajema skrbništvo nad otrokom in pravico do stikov z otrokom.

Če ste mednarodni par z enim ali več otroki, katerega življenjska skupnost je ravnokar prenehala, se boste morali dogovoriti o ureditvi vzgoje in varstva otrok.

Kje začeti?

Kaj je pravica do varstva in vzgoje otroka? Kaj je pravica do stikov z otrokom?

Dokler starša živita skupaj, imata običajno pravico do varstva in vzgoje otroka oba skupaj. Če pa se zakonska zveza staršev razveže ali če se starša razideta, se morata odločiti, kako bosta pravico do varstva in vzgoje otroka izvajala v prihodnosti.

Starša se lahko odločita, da bo otrok živel bodisi izmenično pri obeh starših bodisi pri enem od njiju. V zadnjem primeru ima drugi starš ponavadi pravico do stikov z otrokom ob določenih terminih.

Pravica do varstva in vzgoje otroka zajema tudi druge pravice in dolžnosti, povezane z vzgojo in varstvom otroka, vključno s pravico skrbeti za otroka in njegovo premoženje. Starševsko odgovornost za otroka imajo ponavadi starši, lahko pa se podeli tudi instituciji, ki se ji otrok zaupa.

Kdo odloča o pravici do varstva in vzgoje otroka ter o pravici do stikov z njim?

Starši lahko ta vprašanja rešijo sporazumno, v primeru spora pa jim lahko pomaga mediator ali odvetnik. Če želite najti mediatorja, obiščite spletno povezavo na koncu te strani.

Če se starša ne moreta sporazumeti o varstvu in vzgoji otroka ter o pravici do stikov z njim, bosta morda morala začeti postopek pred sodiščem. Sodišče lahko odloči, da imata pravico do varstva in vzgoje otroka oba starša (skupna pravica do varstva in vzgoje otroka) ali da ima to pravico samo eden od staršev (izključna pravica do varstva in vzgoje otroka). Če ima pravico do varstva in vzgoje otroka le eden od staršev, lahko sodišče odloči o pravici drugega starša do stikov z otrokom.

V primeru mednarodnega para pravila EU določajo, katero sodišče je pristojno za obravnavanje zadeve. Če želite najti pristojno sodišče, obiščite spletno povezavo na koncu te strani.

Glavni cilj je preprečiti, da bi vsak od staršev začel postopek pred sodiščem v svoji državi in da bi bili v isti zadevi izdani dve odločbi. Načeloma je pristojno sodišče v državi, v kateri otrok običajno prebiva.

Ali se bo odločitev sodišča izvršila v drugi državi članici EU?

Mehanizem za priznavanje in izvrševanje odločb zagotavlja, da se odločba sodišča po izdaji uporabi v drugi državi članici EU. To osebam s starševsko odgovornostjo omogoča, da lažje uveljavljajo svoje pravice.

Zlasti velja, da je sodna odločba o pravici do stikov z otrokom priznana v drugi državi članici EU brez kakršnega koli posebnega postopka, kar je v podporo odnosu med otrokom in obema staršema.

Katera pravila EU se uporabljajo?

Pravila reševanja sporov v čezmejnih zadevah med otroki in njihovimi starši so del [Uredbe Bruselj IIa](#). Ta pravila se uporabljajo enako za vse otroke, ne glede na to, ali so bili rojeni v zakonski zvezi ali izven nje. Uredba Bruselj IIa je temelj pravosodnega sodelovanja EU v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo. Uredba se uporablja od 1. marca 2005 v vseh državah članicah EU, razen na Danskem.

Za podrobnejše informacije o posamezni državi izberite ustrezno zastavico.

Sorodne povezave

- [Najti mediatorja](#)
- [Najti pristojno sodišče](#)
- [Preberite zloženko](#)

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

Zadnja posodobitev: 18/01/2019